

بررسی سطح سرمی لپتین در زنان یائسه دیابتی و مقایسه آن با زنان سالم

سمیه متین، متخصص بیماری های داخلی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل
المیرا متین، رزیدنت بیماریهای قلب و عروق، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

مقدمه و هدف:

امروزه به تاثیر لپتین به عنوان یکی از مهمترین هورمونهای مترشحه از بافت چربی و ارتباطش با دیابت توجه زیادی شده است. لپتین با مهار ترشح نروپپتید Y باعث کاهش اشتها شده و با افزایش متابولیسم بدن، میزان چربی بدن را کنترل میکند. این مطالعه به منظور تعیین سطح لپتین سرم در زنان یائسه مبتلا به دیابت نوع دو و زنان سالم انجام شد.

روش مطالعه:

مطالعه به صورت مورد-شاهدی بر روی زنان یائسه (۴۵ نفر دیابتی و ۴۵ نفر سالم) با BMI ۲۵-۳۰ انجام گرفت. بعد از اخذ رضایت نامه کتبی و ثبت اطلاعات دموگرافیک، نمایه توده بدنی برای بیماران محاسبه شد. از بیماران نمونه خون ناشتا جهت سنجش سطح سرمی لپتین و پروفایل لیپید و FBS و HbA1c اخذ گردید. نتایج حاصل با روشهای آماری تجزیه و تحلیل شد.

یافته ها:

میانگین سطح سرمی لپتین در گروه دیابتی ($19,2 \pm 1,8 \text{ g/ml}\mu$) به طور معنی داری کمتر از گروه غیردیابتی ($2,7 \pm 25,3 \text{ g/ml}\mu$) بود ($P=0,02$). همبستگی مستقیم و معنی داری بین سطح سرمی لپتین و BMI در هر دو گروه دیده شد ($P=0,02$). بین FBS و HbA1c با سطح لپتین ارتباط معنی داری وجود داشت ($P=0,05$) ولی این ارتباط با سطح لیپیدهای خون معنی دار نبود. ($P=0,4$) در گروه شاهد بین سطح سرمی لپتین با سطح تری گلیسرید خون ارتباط معنی دار بود ($P=0,03$).

نتیجه گیری:

به نظر می رسد قند خون، سطح لیپیدها و سطح لپتین در زنان یائسه دیابتی با همبستگی دارد.